

Veli.

Emä läits kodust ära ja es tule õhtus kah mitte kodu,küll ma uutse ja uutse tedä,esä kutse miu ende sellätaade magame ,kõnel et emä tule kodu üten väikse poisige ,sa tütt saat omale nüüd väikse velle. Mul es ole nüüd kodun pääle esä ja papi kedägi ,mammike olli joba ärä viitu kabeliaida puhkame.Papi ikse ja üteli et mammil vässe süa ärä,ta nüüd puhkab igavest und,ma iki nuiassi ,et na mammi kodu tuus ,aga üteldi et mammi ei tule enäb.

Ütel hommukul sis kõneldi ,et emä tule väikse poisige nüüd kodu,esa läits nendele musta hobesege järgi,aig olli kevädine ja olli veel lumme ja ka pallast maad,esä pands hobese vankre ette.Me sis papige jäime kodu uutme,naabritädi tulli lehmä nüssme ja sis arutedi mis poisile nimes panna,küll naabri Leena pakse ütte ja tõist nime välla.Mede papi nimi olli Hans ja mia sis ütli et võis jo poisile nimes Hans panna,papil olli õige hää miil ja arvas et võis küll si nimi panna.Ma käisi iki mitu kõrda aian ubinepuu all vaatemen ,et kas joba tuleve emä ,esä ja väike poiss kodu.Äkki näigi et tuleve,ma panni siis juuskme vastu ,aga jäi ubinepuu oksa külgi juusidpidi kinni,oi kui vallus olli,ma kakasi juusse valla ja ikki joosuge edesi.

Tuudi sis tu väike veli kambres,jumal küll,ta olli nii tillike ja röövaste sihen kinni,ma sis palusi et näidäke toda väikest Hansu mulle kah.Sedäsi saingi omale velle ,kellel Hans nimes.Kigele kodun hakas tu nimi miildime,veli omgi säände ku papi ja esä ollive,rahulik ja vaikne.Säändest häd inimest ku me papi olli ,ei ole ma oma elun rohkemb nännu.

4.juuli 2010.Karksis.